

UN COR QUE SEMPRE BATEGA

No ho solem notar, no ens hi solem fixar, però el nostre cor batega contínuament. Només en feim cas quan després d'un gran esforç notam que bombeja més ràpidament, però per norma general no solem fixar-nos en la seva tasca continua que permet que la sang arribi a cada racó de l'organisme.

En la nostra Església diocesana també tenim un cor que no deixa de bategar sense baixar el ritme, un cor que batega des del silenci de la contemplació, un cor que permet que la vida de l'Esperit arribi a moltes vides. Aquest cor és la vida contemplativa i aquí existeixen tres punts que irradien amor i entrega a totes les realitats de la nostra Illa. Les Concepcionistes franciscanes a Maó, les Clarisses a Ciutadella i les Filles de la Sagrada Família dalt El Toro són aquesta Església orant que es sent cridada a estar íntimament unida al Senyor per viure íntimament unida a tots els homes i dones de la nostra terra i del nostre món.

El diumenge de la Santíssima Trinitat és una festa que ens convida a entrar de ple en el cor de Déu que és amor, comunió i vida. Per això, l'Església ens convida a celebrar la jornada Pro Orantibus on tenim una especial pregària i record per tots els consagrats i consagrades d'arreu del món. En un món com el nostre, ¿què ens aporta la vida contemplativa?

La vida contemplativa ens convida a gustar el silenci. Entrar en les esglésies dels nostres monestirs contemplatius, adorar el Santíssim Sagrament i estar en presència de l'Estimat en silenci es converteix en una experiència molt gratificant i enriquidora, sobretot en un món com el nostre on sols s'avalua la rapidesa, l'eficàcia i el benefici. El silenci contemplatiu ens permet escoltar el batec del cor de Déu que diu que ens estima i que sempre està al nostre costat.

La vida contemplativa ens convida a contemplar el món amb uns altres ulls. L'estil de vida sobri i comunitari dels nostres monestirs ens ajuda a descobrir que una persona es mesura no pel que té sinó pel que és. Som fills estimats del Pare i l'actitud que ha de brollar del nostre interior és aquest càntic d'alabança per les meravelles que el Senyor constantment va obrant en cadascú.

La vida contemplativa ens convida a feros propers als germans. La presència de les germanes als nostres monestirs ens garanteix que tocant el timbre sempre tindrem un rostre amable disponible per atendre'ns. L'especial consagració de les germanes contemplatives no es redueix a una fuga del món, sinó en una major disponibilitat envers nosaltres: escoltant i atenent les nostres necessitats, acollint els nostres desitjos i anhels, donant-nos un consell o unes pautes a seguir, i presentant al Pare bo totes les intencions que arriben a la comunitat. Quina riquesa poder tenir a la nostra Església diocesana un testimoni orant i vital com el dels nostres monestirs. Preguem per totes elles, i que aquest cor no deixi mai de bategar pel bé de tots.